

Forfatter: Kingo, Thomas

Titel: Hvo kand nok Guds Naade priise

Citation: Kingo, Thomas: "Hvo kand nok Guds Naade priise", i Kingo, Thomas: *Samlede skrifter*, udg. af Hans Brix, Paul Diderichsen og F.J. Billeskov Jansen, Munksgaard, 1939-74., s. 392. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-kingo04val-shoot-workid103482/facsimile.pdf> (tilgået 20. april 2024)

Anvendt udgave: Samlede skrifter

En Anden.

Under dend Melodie:

Nu vel an vær frisk til Mode, etc.

Eller:

Som en Hiort med Tørst befangen, etc. 5

1.

HVo kand nok Guds Naade priise,
 Og aff Hiertet takke ham,
 Som vil heele Verden spiise
 Aff sin Fiske-rige Dam, 10
 Aff sit rige Naade-Brød,
 Aff sin kierlig Hierte-Glød,
 Hvor aff Gud til alle brender,
 Som ham beder, takker, kiender.

2.

Hvo som JESum Bønlig søger, 15
 Og vil merke paa hans Ord,
 Deres Brød Gud selv forøger,
 Og dem setter til sit Bord,
 End i mange Tusind Tal, 492
 Saa dem intet mangle skal,
 Naar de kun til JESum haster
 Og paa hannem Omhu kaster.

3.

Naar de Siælen først forsørger 25
 Ved Guds søde Nader-Disk,
 De ey da forgieffvis spørger
 Effter Føde-Brød og Fisk,

Ingen Gud forgieffvis bad
 Om en smule Brød og Mad,
 Hand jo Brød og Vand beskikker,
 Som de aff hans Kilder drikker.

5
 4-
 Er end lidet tit for Øye,
 Mindre udi Haanden lagt,
 Saa mand nep sig lader nøye,
 Men saa ofte haffver sagt:
 10 Denne Forraad ey forslaar,
 At enhver et lidet faar,
 Brød og Fisk for mange Penge
 Kand ey føde os ret lenge.

15
 5-
 Gud dog underlig beskærer
 Nu aff Jorden, nu aff Vand,
 493 Hvad hver hungrig Mund fortærer,
 Hvad hver mangler i sin stand;
 Fra dend Dag hver haffver kryst
 20 Føde-Melk aff Moders Bryst,
 Og indtil hans Legem fuler
 Giver Gud ham Føde-smuler:

25
 6.
 Vaar mand end ved Verdens Ende,
 Vaar mand end i vilden Ørk,
 Skulle mand i Fengsel rende,
 Hvor Aldting er soort og mørk;
 Skulle mand blant Bølger blaa
 Med Propheten bange gaa,
 30 Skulle mand blant Røffre kastes
 Og i haarde Lenker bastes.

7.	
Gud dog Middel kand opvekke Til enhver i saadan Nød, Brødet kand hans Haand jo rekke Og borttage Hungers Død;	5
Lazarus i sine Saar Ogsaa Føde-smuler faar, Rige Folk det Feede drikker, Offte sig til Dræbe-strikker.	
8.	
De det feede Brød vel æder, De gjør deres Trin i Smør, Dog dend Hungrig derfor sveder, Slæber, slider, gaar og gjør Aldt det som hand giøre kand, Nøyes dog med Brød og Vand, Som Guds Forsyns haand ham rekker I dend sveded som aff ham sprekker.	494 15
9.	
Dette Brød ham bedre smager End dend feede kræfne Mad, Som mand Konstig sammen-bager, Og gjør Lekker-Tanden glad, Bedre end Vellystes Ruus, Som i Halsen bliffver Gruus, Som mand tiit med Vee opkaster, Fuld aff mange synde-Laster.	20 25
10.	
Lidet Brød, som Gud har givet, Er en fattig Rigdom nok;	30

495 Det opholder bedre Livet
End hand aff en Penge-Blok
Kunde overflødigst faa,
Og opfylde hver en Vraa;
Thi Guds Smuler Livet føder,
Verdens Vellyst Sjælen døder.

11.

10 Bedre er det mindste stykke,
Som Guds Haand velsigne vil,
End dend største skar og Lykke
Som snart vender Ryggen til,
Lidet Brød i HERRens Frygt
Er saa Hunning-sødt og trygt,
15 Lidet Meel i Enkens Krukke
Kand jo Hungers Nød udlukke.

12.

20 Gud velsigner heldst dend Arme,
Og hans Aske-baget Brød,
Og vil over ham forbarne
Sig i største Hungers Nød:
Gud Brød-Kurven fylder op
For enhver forsveltet Krop,
Thi naar Alting slet vil glippe
Kand og Brød fra Himlen slippe.

13.

25 End og Vand aff Klippen flyder
Som en springe-Kilde-strøm,
Saa dend Tørstig Drikke nyder
Mod sin Tørst: Ja kom og døm

Hver en hungrig tørstig Siæl! 496
Om ey Gud sit Vand og Meel
Bytter ud saa ingen fattes,
Naar Guds Gaver noksom skattes.

14.

5

Naar ey Hiertet paa Gud anker,
Mens ham takker hiertelig,
Og Guds Levninger opsanker
I sin Kurv taknemmelig,
Saa skal Gud ham sette ned 10
Udi Græs og Frugtbarhed;
Ja skal hand paa Steen end hvile,
Gud dog skal til Jacob ile.

15.

Gud i Engle-Flok ham møder, 15
Gud ham ikke glemme kand,
Gud hans Klæder selver bøder
Gud Brød giver under Tand;
Gud er om ham som en Muur,
Gud ham giemmer i sit Buur, 20
Gud ham alle Ting vil sende,
GUD gjør ham en salig Ende.

Mag: Elias Naur.

HVad kand os komme til for Nød, Men HERren selv os føder, 497
Og spiser os med Himmels Brød, Og til good Føde leder, 25
Vor Siæl og vederqvæger hand, Og ledsker med det søde Vand,
Som er hans Aand og Naade.

[Nr. 201] HVad kand os komme til for nød, Men HERren selv os føder, Og spiser os med Himmels Brød, Og til good fede leeder, Vor Siæl ogsaa vederqvæger hand, Og lædsker med det søde Vand, Som er *den* Hellig Aands Naade.